

De prins uit Zwitserland

Wouter van Schie

© Makoenders, 2000

Rollen:

Minister Goudstuk
Prinses Minima
Godelieve
Slijmbal
Muzikant
Clown
Kabouter Ein
Kabouter Zwei
Kabouter Drei
Prins Maximaal

Niets uit deze uitgave mag zonder toestemming van de auteur/uitgever worden vermenigvuldigd. Opvoeringen waarvoor deze tekst wordt gebruikt dienen - in verband met verschuldigde uitvoeringsrechten - vooraf te worden gemeld aan Makoenders/Wouter van Schie, bij voorkeur via e-mail.

Voor meer informatie, e-mailadres en overige contactgegevens van Makoenders, zie www.makoenders.nl.

EERSTE BEDRIJF

(Een kasteelvertrek: de kamer van prinses Minima. Er staat een sjiek kastje in het midden met een grote schatkist erop; links is er een kaptafeltje met een stoel erbij; links voor op het toneel staat een bankje. Minister Goudstuk komt van rechts op en opent de schatkist met een grote gouden sleutel en haalt er slinks een paar sieraden uit, stopt ze in z'n zak en doet de schatkist weer dicht. Net als hij opstaat komt de clown binnen met een brief.)

CLOWN: *(onder het opkomen)* Prinsesjelijef, hier is een brief...! *(ziet minister)*

O..., hallo, dag minister Goudstuk!

MINISTER: Zo, beste Mafkees, heb jij post voor de prinses? Geef die brief maar aan mij, dan geef ik hem wel aan haar...

CLOWN: De postbode heeft hem gebracht. Misschien heeft de prinses erop gewacht...

MINISTER: Geef hier, Mafkees, en wegwezen nu! *(clown geeft brief, en gaat springend/dansend af)*

MINISTER: *maakt afwijzend gebaar naar rug clown en bekijkt envelop* Hmmm... van de prins uit Zwitserland... Zo, die brief gaat mooi niet naar de prinses, die verstop ik... bij alle andere brieven van die prins die ik al heb verstoppt... Haha! Haha! *(af)*

PRINSES: *(op, en gaat aan kaptafel zitten, doet haar haar, maakt zich beetje op, en roept dan, over schouder)* Minister Goudstuk! Minister Goudstuk!

MINISTER *(rechts op)*: Ja, koninklijke hoogheid, *(maakt kleine buiging)* u heeft mij geroepen...?

PRINSES: Ja, daarom bent u nu toch ook hier gekomen. Anders had u mij toch niet gehoord...

MINISTER: Ja, dat is waar, prinses.

PRINSES: *(staat nu op)* Minister Goudstuk, ik heb u laten komen om u iets te vertellen. Gisteren ben ik achttien jaar geworden, zoals u weet...

MINISTER: Het was een groots feest, mejuffrouw Minima...

PRINSES: Juist. En omdat ik achttien jaar ben geworden ben ik nu de baas in ons land, ons prachtige Sprookjesland. Uw hulp heb ik niet langer nodig... Ik dank u natuurlijk dat u altijd zo trouw de schatkist van het land hebt bewaakt, met alle kostbare sieraden en het goud en het geld en zo erin. Maar ik verzoek u mij nú de sleutel van de schatkist te geven...

MINISTER *(zeer verbaasd)*: De sleutel, prinses...?

PRINSES: Jazeker, de sleutel graag...!

MINISTER: *(knarsetandend)* De sleutel... Maar...

PRINSES: De sleutel!

MINISTER: U meent het serieus, zie ik, prinses...

PRINSES: Jazeker.

MINISTER De sleutel, prinses... *(gaat af en komt even later terug met de sleutel en geeft deze aan prinses)*: Alstublieft... Maar prinses, prinses... Ik begrijp het niet... U kunt toch niet in uw eentje koningin van het land zijn? Er is nog geen prins, die de koning wordt... U moet toch eerst nog... ..trouwen?!

PRINSES: Inderdaad, er is nog geen prins, minister. Maar wat niet is, kan kómen... En ú kunt in ieder geval gáán...!

MINISTER: *(zich verbijtd)* Weet u 't echt zeker, koninklijke hoogheid?

PRINSES: Nogmaals, u kunt gaan..., o, nee, minister, wacht... Weet u misschien of er een brief is gekomen uit Zwitserland?

MINISTER: *(knikt ja)* Natuurlijk weet ik dat, prinses. *(schudt nu nee)* Nee, er is geen brief voor u gekomen...

PRINSES: *(beetje verdrietig)* O. Nou, eh... Dan kunt u nu echt gaan...

MINISTER: Tot ziens, prinses... *(af rechts, hoofdschuddend, boos onder het afgaan, voor zichzelf)*: Ik begrijp het niet, ze heeft nog niet eens een prins gevonden, ik snap het niet, verdorie... hoe moet ik nou aan mijn geld komen...?

PRINSES: *(zodra minister weg is, maakt ze teatraal en trots de schatkist open)*
Zo, en nu na al die jaren eens kijken naar de sieraden van mijn ouders van vroeger en al het goud van ons land... *(kijkt erin en is onprettig verrast)*
Wááááát? Goh, ik dacht dat er véél meer in zou zitten. Waar is alles gebleven? ...Ik zie het gouden kettinkje van mijn moeder van vroeger niet. Dat prachtige halssnoer... En het horloge van mijn vader..., dat was nog van de opa van de moeder van zijn vader zijn moeder d'r neef... Of was het nou van de zuster van mijn moeder der tante... of nee, ik geloof van de zus van de moeder van de tante van mijn nicht... Nou ja... Het zou er in elk geval in moeten liggen. Maar het is er niet. Hoe kan dat nou? *(roept)* Minister Goudstuk! Minister Goudstuk!

MINISTER *(weer op)*: U had mij weer geroepen, prinses?

PRINSES: Ja, meneer Goudstuk. Stomme vraag! U bent er toch ook weer...!

MINISTER: Eh, ja... inderdaad, prinses...

PRINSES: Kunt u mij alstublieft uitleggen waarom de schatkist half leeg is?

MINISTER: Eh..., eh..., ja..., prinses, eh...maar eh..., *(kijkt in schatkist)* hij is toch ook half vól, prinses...?

PRINSES: Jawel, jawel, maar ik weet toch zeker dat er vroeger véél meer geld in zat en véél meer sieraden... Weet u hoe dat kan?

MINISTER: *(schijnheilig)*: Nou, ik heb werkelijk geen flauw idee, prinses!

PRINSES: Nou, goed dan, vooruit, dan kunt u weer gaan...

MINISTER: *(veegt gauw even voorhoofd met zakdoek af)* Ik ben al weg, prinses... *(af, rechts)*

PRINSES: Onbegrijpelijk... Er moet hier ergens een dief zijn, dat kan niet anders.

(Prinses doet kist weer dicht, verstopt de sleutel onder de schatkist, en zegt tegen zaal): Hier vindt niemand de sleutel. Niet verklappen hoor... *(gaat weer zitten, is weer verdrietig)* Godelieve! Godelieve! Waar ben je?!

(Godelieve van links op)

GODELIEVE: Hallo prinses!

PRINSES: O, Godelieve, daar ben je... *(vol verwachting)* En, vertel gauw... weet jij of er al een brief uit Zwitserland voor me is gekomen...?

GODELIEVE: Een brief uit Zwitserland... ? Helaas niet, prinses, niet dat ik weet, helaas niet... *(prinses barst nu in snikken uit; Godelieve tegen zaal)* ...Ze is zielig hé, wát een verdriet heeft onze lieve prinses Minima. Ik ben haar vriendin en dienaar *(maakt lichte buiging met knieën richting publiek)*. En ik heb zo met haar te doen. Ze huilt tegenwoordig heel vaak. Ik kan haar niet meer troosten... ik ga er bijna zelf ook van huilen... Weet je wat, ik zal de muzikant eens halen. Die kan haar misschien wat opvrolijken. *(af, rechts)*

MUZIKANT *(rechts op, met een gitaar, samen met Godelieve; muzikant zwaait hoffelijk naar de kinderen in de zaal)* Hoi! Ik zeg: Hoi!

GODELIEVE: *(tegen muzikant, beiden staan vóór op toneel)* Wat is ze verdrietig, hè. Ze wacht op een brief... Ik zal het je even uitleggen. Zoals je weet, is onze prinses helemaal alleen en heeft ze geen vader en moeder meer...

MUZIKANT: Ja, dat weet ik natuurlijk.

GODELIEVE: En gisteren is de prinses achttien jaar geworden en toen was het groot feest, dat weet je ook...

MUZIKANT: Jaja, *(begrijpend)* o, en omdat het feest was... *(verwonderd)* daarom moet ze nu huilen?

GODELIEVE: Nee, natuurlijk niet... Luister. Omdat de prinses achttien jaar is geworden, is zij nu de baas in het land.

MUZIKANT: O, dat wist ik niet...

GODELIEVE: Nee, daarom vertel ik het je... De prinses wordt onze koningin... Hiephoi...! Alleen... er is nog geen prins met wie ze kan trouwen en die de koning kan worden...

MUZIKANT: Hmm... da's waar ja..., dat is dan érg lastig...

GODELIEVE: Inderdaad... Maar... weet je...? *(praat nog meer op samenzweerderige toon tegen muzikant, kijkt om of de prinses haar niet hoort)* Ze is al wél verliefd!

MUZIKANT: O ja, o ja, en op wie dan wel?

GODELIEVE: Op een knappe prins...

MUZIKANT: O... Eh... prins Willem-Alexander?

GODELIEVE: Nee, joh, véél knapper..! Hij heet prins Maximaal. Heus!

Smóórverliefd is ze! Maar ja, de prins woont héél ver weg, nog verder dan Amsterdam, in een ander land zelfs, in

Zwitserland, hoog in de bergen. Ze heeft hem leren kennen toen ze een keer op wintersport was! In Zwitserland is heel veel sneeuw...Oooohhhh.... *(verzucht)* En hij kan zó mooi skiën, zegt de prinses... *(ze droomt een beetje weg)* Ze heeft hem in een brief geschreven dat ze graag met hem wil trouwen. En nu wacht de prinses op antwoord. Maar er komt maar geen brief terug...

MUZIKANT: Och, ik zal de prinses wel eens even opvrolijken met een mooi lied... *(wendt zich tot prinses die al die tijd stilletjes heeft zitten wenen, buigt diep en begint dan een kinderlied te 'zingen' (het klinkt vals) Lalalalalala... en danst er wat bij)*

PRINSES: *(houdt handen voor de oren)* Afschuwelijk, muzikant... Poeblio, stop daar onmiddellijk mee!

MUZIKANT: Maar ik zing en dans speciaal voor u, prinses. Om u op te vrolijken!

PRINSES: Nou, wel bedankt dan, maar dat lukt je niet. Ik, eh, ik krijg er alleen maar hoofdpijn van. Sorry! Alsjeblieft... Hou ermee op...!

MUZIKANT: Zal ik u dan... een mop vertellen?

PRINSES: Nee, liever niet... Ik ken al jouw grappen al. *(Godelieve komt nieuwsgierig dichterbij, staat stiekem mee te luisteren achter prinses en Poeblio)*

MUZIKANT: *(buigt zich toch naar de prinses)* Moet u horen... Deze kent u nog niet... Er waren eens twee koeien, zegt de een tegen de ander: 'Boeh!' Zegt die ander: 'Ja, dat wou ik ook net zeggen...!' *(moet er zelf vreselijk om lachen, ook Godelieve lacht, maar de prinses begint juist weer onbedaarlijk te huilen.. Muzikant kijkt beteuterd.*

Godelieve loopt vertwijfeld weg, rechts af)

MUZIKANT: *(tegen zaal)* O, die arme prinses Minima. Wat moeten we daar nou mee?

(Clown rechts op; trekt een paar gekke bekken, maakt gekke bewegingen en de muzikant ligt in een deuk; ook Godelieve aan zijkant van toneel is rechts weer op en lacht mee.)

GODELIEVE: Ik heb maar snel de clown gehaald. Misschien dat hij kan helpen...

CLOWN: *(tegen zaal)* Goiedag! Ik hoorde gelach! Hallo allemaal, daar in de zaal! *(tegen muzikant)* Hé, een ziekmaker, eh.. ik bedoel natuurlijk múziekmaker of weet ik veel..., hier op het toneel! Zo mijn beste Poeblio, vertel eens een grap, of een mop, of zo!

MUZIKANT: Zeg Mafkees, ken je die van die twee koeien...? *(terwijl hij wil gaan vertellen, schiet Godelieve weer in de lach, maar barst de prinses weer in*

snikken uit)

CLOWN: Ja, die ken ik al. Schei maar uit, doe niet zo mal! *(tegen prinses)*
Prinses, is er iets dat ik voor u kan doen, of niets...? *(allen kijken benieuwd naar prinses)*

PRINSES *(huilend)*: Nee, nee, eh... Ja, misschien toch wel. Luister eens allemaal... *(allen dicht naar prinses toe)* Ik kan er niet te hard over praten. *(Gebaart nog dichterbij te komen)*. Ik ben niet alleen verdrietig omdat ik nog geen brief van prins Maximaal heb gekregen...

ALLEN: O?

PRINSES: Nee, en er is nóg iets...

ALLEN: Wat dan?

PRINSES: Kom dichterbij, dan vertel ik het.... *(allen nog dichterbij)*

Ik heb het idee dat er iemand geld en juwelen heeft gestolen uit de schatkist...

ALLEN: Nee toch! O, ja? Maar wie dan?

PRINSES: Dat weet ik niet. Geen idee... Minister Goudstuk heeft natuurlijk jarenlang de schatkist bewaakt, en hij heeft de sleutel steeds gebruikt... Ik heb hem al gevraagd, maar hij weet van niks. Ik begrijp het niet... Ik ben bijvoorbeeld mijn moeders gouden halsketting kwijt die erin zat, en mijn vaders horloge, die móeten gestolen zijn! En ik wil die ketting zo graag dragen als ik straks misschien ga trouw... *(begint weer te huilen)*

CLOWN: Huil nou maar niet, prinsesjef. Wij vinden hem wel, die gemene dief! Kom aan, blijf hier niet staan, we gaan die boeven zoeken..., in alle gaten en hoeken.

GODELIEVE: Kom mee, prinses! *(allen af links; even later heimelijk minister Goudstuk op van rechts)*

MINISTER *(zoekt)*: Potverdriedubbeltjes! *(blijft zoeken, en dan even later, luider)*
Potvervijftigcent!!! Waar heeft de prinses nou toch de sleutel van de schatkist gelaten...? Hier niet, en daar niet... Waar ís die sleutel nou toch... Ik heb dringend geld nodig... Vroeger kon ik er zó bij in de schatkist, kon ik pikken wat ik wou, toen had ik zélf de sleutel. Maar nu... Potverdrie-euro nog an toe! Ik móet een paar juwelen hebben om te kunnen verkopen. Laatst heb ik een mooie gouden halsketting uit de kist gepikt... en goed verkocht! En dat horloge, een paar jaar geleden. Ha! Daar ben ik lekker rijk van geworden... Haha!!! Hé, wat hoor ik... Gauw! Wegwezen! *(af, rechts)*

PRINSES: *(op van links)* Ik dacht toch dat ik wat hoorde in mijn kamer. *(kijkt rond)* Nou, dan heb ik me zeker vergist. Kom, ik ga de anderen maar weer helpen zoeken naar de boef... *(af links)*

MINISTER *(van rechts op)* Oei! Dat scheelde weinig. Potverdriemiljoen! Waar is nou toch die sleutel! *(naar zaal, slijmerig)* Zeg, lieve kinderen, weten jullie misschien waar de prinses de sleutel heeft verstopt...? Nee, nou, ik zal die slome slijmbal maar eens laten zoeken. Als de prinses mij hier ziet... Slijmbal!

SLIJMBAL *(traag op, praat lijsig)* U... had... geroepen, meneer de minister? Hé, wat doet u eigenlijk hier, in de kamer van de prinses?

MINISTER: Ja natuurlijk heb ik je geroepen, anders was je toch ook niet gekomen...

SLIJMBAL: Huh???

MINISTER: Ja, huhhh! Nou, luister goed. Ik moet nu weg, ik heb geen tijd meer. Maar ik móet en zal de sleutel van de schatkist hebben! Die zal hier vást ergens in de kamer liggen. Jij gaat die sleutel zoeken, en als je hem hebt gevonden, breng je hem naar mij... Begrepen?!

SLIJMBAL: *(droog, sloom, voor zich uit)* De sleutel van de schatkist, zegt u,

meneer de minister...?

MINISTER: Jaja. Je hoort me toch. De sleutel. Weet jij waar die is?

SLIJMBAL: *(nu hoogst verbaasd/bang)* De sleutel van de schatkist! Ja maar, meneer de minister, die heeft u toch zelf!

MINISTER: Nee, slome duikelaar! Die h ad ik. Vroeger! Maar ik heb hem vandaag moeten teruggeven aan de prinses. Want zij wordt nu zélf de baas van dit land. En ze heeft de sleutel goed opgeborgen... Ik móet en zal die sleutel hebben!

SLIJMBAL: O, enne waarom dan ?

MINISTER: *(geirriteerd)* Hoezo ' O enne waarom dan'?

SLIJMBAL: Wat bedoelt u, meneer de minister, met 'Hoezo, O, enne waarom dan'?

MINISTER: *(boos nu)* Oooooo..., Jij driedubbel doorgekookte soepkip!

SLIJMBAL: Slijmbal is de naam, meneer de minister...

MINISTER: Eikel!

SLIJMBAL: *(droog)* Die groeit aan de boom en vind je in het bos, meneer de minister!

MINISTER: Slijmbal! Schei uit! En hou op met dat 'meneer de minister'

SLIJMBAL: Maar natuurlijk, meneer de minister...

MINISTER: Grrrr!

SLIJMBAL: O, sorry, minister!

MINISTER: En nu is het uit! *(heel hard:)* Sukkel!!! Luister goed! Jij gaat hier die sleutel zoeken, en als je hem hebt, breng je hem meteen naar mij! Begrepen?!

SLIJMBAL: Jazeker, meneer de minis...!

MINISTER: Grr... *(boos hoofdschuddend, rechts af)*

(Slijmbal zoekt, ziet de zaal en vraagt aan de zaal, slijmerig:) H e, weten jullie misschien waar de sleutel van de schatkist is? Dat willen jullie vast wel vertellen h e... *(even later vindt hij de sleutel)*

SLIJMBAL: *(roept)* Minister! Ik heb hem! Minister!

MINISTER: *(op, van rechts, voorzichtig om zich heen kijkend)* Ssst...! Schreeuw niet zo. Wat is er?

SLIJMBAL: De sleutel, ik heb hem gevonden! Hij lag onder de schatkist!

MINISTER: Ah! Goed zo, beste kerel. Maar je zou hem toch naar mij brengen! Het is hier veel te gevaarlijk. Niet zo schreeuwen... De prinses kan elk moment terugkomen. Zij mag mij hier niet zien... Geef die sleutel snel aan mij!

SLIJMBAL: *(geeft de sleutel af en houdt zijn hand op)*. U heeft nu vast wel iets over voor uw trouwe dienaar...

MINISTER: Jazeker! Een schop onder je bips kan je krijgen! Hier! *(trapt hem onder zijn achterwerk)*.

SLIJMBAL: *(gillend)* Au! *(af, rechts)*.

PRINSES *(links op met koffer in de hand, minister legt nog snel zonder dat prinses het ziet de sleutel terug onder de kist en verschuift zich dan achter het kastje)*: Ik hoorde toch duidelijk iets! Hebben jullie misschien iets gehoord, kinderen? Ja, zie je wel, ik ook. O, o, als ze maar niet de sleutel van de schatkist hebben gevonden. *(Ze checkt even)* Nee, gelukkig, hij ligt er nog. Maar ik neem hem voor de zekerheid toch maar mee...! *(pakt de sleutel en doet hem om de hals)* Nu, dan kan ik veilig op reis naar Zwitserland... Naar mijn lieve prins Maximaal... Hmm... *(Ze pakt uit de kast wat spullen in de koffer)*

PRINSES: Zo, een schone onderbroek, twee paar sokken en mijn tandenborstel en een knuffel mee... Nou, ik heb alles.. Nou, d ag kinderen, ik ga op reis naar Zwitserland. Ik zie jullie daar wel weer! Godelieve! *(Godelieve van links op)*

GODELIEVE: Ja, prinses?

PRINSES: Kom, we gaan op reis.

GODELIEVE: Op reis?

PRINSES: Ja, naar Zwitserland. Naar prins Maximaal. Ik heb nog steeds geen bericht gekregen, en nu ga ik uitzoeken wat er aan de hand is... En jij gaat met me mee!

GODELIEVE: (*enthousiast*) O, maar natuurlijk prinses! Even een schone onderbroek en twee paar sokken en mijn tandenborstel halen! (*loopt weg, maar komt meteen weer terug*) O, en m'n knuffel natuurlijk!

PRINSES: Opschieten, want we gaan zo!

(*beiden af, rechts; minister wil nu van zijn schuilplaats opstaan, maar er klinken weer voetstappen*)

(*twee maffe kabouters op, van rechts, met kabouterstapjes. Praten tegen de zaal, Duitsachtig...*)

KABOUTER 1: Hallo...!

KABOUTER 2: ...kienderen!

KABOUTER 1: Hoe gaat het...

KABOUTER 2: ...met joelie?

KABOUTER 1: Iek ben Kabouter Ein...

KABOUTER 2: ...en iek ben Kabouter Zwei. Jawohl! Jodelahoehie! (*maakt dansbeweging erbij*)

KABOUTER 1: Jodelahoeha! (*maakt dansbeweging erbij*)

KABOUTER 2: Wai zain helemaal met de train uit Zwitserland gekomen...

KABOUTER 1: ...met een bericht voor de prinses...

KABOUTER 2: Een goed bericht van prins Maximaal...

KABOUTER 1: ...voor prinses Minima...

KABOUTER 2: De prins heeft al zes keer geschreeft...

KABOUTER 1: ...dat hai graag met de prinses wil trouwen..., maar hij heeft niet ain brief terug gekreigt.

KABOUTER 2: En niet twai brieven ook.

KABOUTER 1: Ook niet drai...

KABOUTER 2: ...en niet vier ook. (*tegen zaal*) Ja, wai kenne goed tellen...!

KABOUTER 1: Helemaal niks niet, nee.

KABOUTER 2: Nee, niks komma nul niet.

KABOUTER 1: Zielig hè. Want hai wil zó graag trouwen met de prinses.

KABOUTER 2: Héél graag, zelfs.

KABOUTER 1: (*beetje boos*) Ja, dat zeg ik toch, heel graag...

KABOUTER 2: (*ook boos*) Jajajajaja! En de prins maar wachten op een brief...

KABOUTER 1: ...die maar niet komt... Zielig hè... Daarvan moet onze prins Maximaal heel klein beetje hoilen (*maakt huilgebaar*)

MINISTER: (*komt tevoorschijn, is verbaasd*). Wat is dat? Wie zijn jullie?

KABOUTER 1: Wai zain kabouters... uit Zwitserland! Iek ben kabouter Ein...

KABOUTER 2: ...en iek ben kabouter Zwei

MINISTER: Hahaha! Kabouters! Hahaha...! Laat me niet lachen!

KABOUTER 2: Nou, dan ga je toch hoilen! (*Kabouter 2 maakt nu huilgebaar; kabouter 1 schiet in de lach*)

MINISTER: Kabouters bestaan niet, alleen maar in boeken en op de televisie. Kabouter Plop, bijvoorbeeld, dat is een echte kabouter, en Paulus de boskab...

KABOUTER 1: ...O, dus... iek ben er nu niet.

KABOUTER 2: En iek ook niet?

KABOUTER 1: En iek praat nu niet...?

KABOUTER 2: En iek ook niet?

MINISTER (*krabt zich achter de oren*): Tja...jullie zijn hier inderdaad echt....

KABOUTER 2: O, o... Heb je er weer een, zo'n domme mens hoor, die niet in kabouters gelooft. (*luid:*) Wát een súkkel! (*Slijmbal plotseling op van rechts*)

SLIJMBAL: Had u mij geroepen, meneer de minister? (*ziet kabouters, schrikt*) Ahhh! Wat zijn dat voor dingen?
KABOUTERS, samen: (*lopen op Slijmbal af*): Dingen?! Dingen? Wai zain kabouters! Deze twee 'dingen' zullen jou wel eens even... ..kietelen! (*kietelen hem, Slijmbal 'oe' en 'ah' schreeuwend af; kabouters dreigen nu de minister aan te pakken*)
MINISTER: Neenee! Ik kan niet tegen kietelen! Help! Hou op! Ik moet op reis! Ik moet de prinses achterna.
KABOUTERS: U kunt niet tegen kietelen? Echt niet?
MINISTER: Nee!
KABOUTERS: O, da's mooi, dan! (*en ze kietelen hem; minister blèrend af*)
KABOUTER 1: Joeper... (*maakt kaboutersprongetje*)
KABOUTER 2: de poepie! (*maakt kaboutersprongetje*)
KABOUTER 1: Zo, dat is nou een stuk rustiger hier... Maar..., dit is toch die kamer van die prinses... waar is zai dan? (*aan zaal*)
KABOUTER 2: Wai móeten aan haar vertellen dat prins Maximaal uit Zwitserland met haar wil trouwen.
KABOUTER 1: Hai is onze stoere, knappe prins, en hai is verliefd op de prinses. Kienderen, weten jullie misschien waar die prinses is...?
KABOUTER 2: Wat zeggen jullie...? Is de prinses...
KABOUTER 1: ...net naar Zwitserland toe?
KABOUTER 2: Maar daar komen wai...
KABOUTER 1: ...juist vandaan...
KABOUTERS: (*samen*): Oooohhh...!!! (*ze vallen flauw, op bankje*)

DOEK

Einde eerste deel. Het gehele stuk is vrijblijvend opvraagbaar bij Makoenders, zie www.makoenders.nl.